

La tribuna

Els 8.000

SÍLVIA

Bonet

Sobre 8.000 euros és el sou que cobrarà el nou cap del departament jurídic. Un sou que s'està tornant un clàssic a l'administració pública.

D'entrada ja vull dir que no poso en dubte la qualitat professional de ningú, sinó el que vull fer és una reflexió sobre aquest tipus de contractacions dintre de l'administració pública o parapública.

Quin és l'objectiu de fer aquest tipus de contractes?

A aquesta pregunta podem fer diverses reflexions.

En principi, quan cal cobrir una plaça a l'administració pública, i aquí vull incloure també a les parapúbliques, caldria conèixer exactament què és el que es necessita.

El cas de la contractació del nou cap del departament jurídic dóna marge fins i tot per fer un profund estudi sociològic.

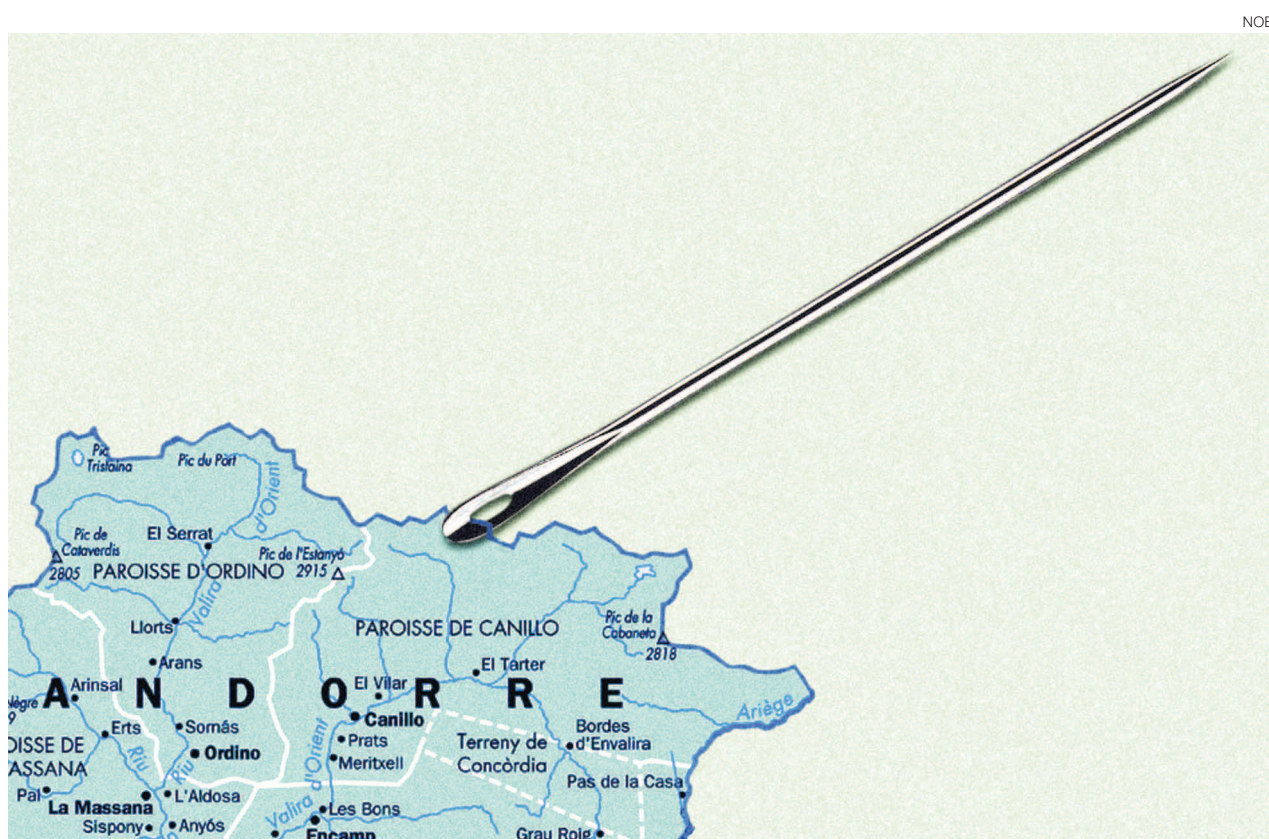
Si donem per vàlides les informacions obtingudes, existia la vacant de cap del departament jurídic des de feia temps, com també el fet que s'havia proposat la plaça a una persona del mateix departament.

Però a partir d'aquí succeeixen uns fets, si més no, difícils d'acceptar.

La proposta que es fa a la persona del departament és que a canvi d'assumir aquest càrrec cobrarà el CRA corresponent a la categoria professional estipulada a la graella salarial. Fins aquí, tot correcte.

Una persona pot decidir no assumir una responsabilitat si la compensació econòmica que obtindrà no s'ajusta a la dedicació requerida.

El més normal hagués estat, en aquest cas, convocar un edicte pú-

blic, a on altres aspirants poguessin presentar-se a aquest lloc de treball amb les mateixes condicions que s'havien plantejat a l'inici a la persona del departament. Però no, es canvien les condicions i es plategen unes condicions amb una millora econòmica sucosa i es designa de forma directa a un estranger.

D'entrada ja es pot dir que existeix un tracte totalment discriminatori, en detriment dels nostres ciutadans.

l'permeti'm analitzar-ho.

Per començar, a la persona del departament no se li ofereixen 8.000 euros per assumir aquest càrrec. Per què a l'estranger sí? Que tindrà més responsabilitats? Més feina?

Mirem d'altres aspectes que podrien justificar aquesta decisió.

La formació. En definitiva els joves d'Andorra estudien en les mateixes universitats que els espanyols o francesos, per la qual cosa el

De tots els sous de l'administració pública i empreses parapúbliques de 8.000 euros o més, quants són per a ciutadans andorrans?

nivell de formació és el mateix. Pel que fa a l'experiència, potser un estranger pot tenir més experiència en lideratge de determinats departaments, però si aquest fet el combinem amb el coneixement de l'entorn andorrà, aquí ho podríem deixar en taules.

Aleshores, em pregunto: de tots els sous que es donen a l'administració pública i empreses parapúbliques de 8.000 euros o més, quants són per a ciutadans andorrans?

Sense tenir dades, realment són molt pocs, potser 1 o 2?

Potser és que el requisit imprescindible per poder assolir un càrrec de responsabilitat a l'administra-

ció pública o parapública amb sous de 8.000 euros sigui no ser resident a Andorra.

És a dir que són llocs de treball als quals els ciutadans d'Andorra no poden accedir.

Però també podria haver estat que ningú del departament hagués volgut assumir la responsabilitat ni a 8.000 euros. I la meua pregunta és, realment no existeix ningú a Andorra que sigui capaç de gestionar un departament jurídic? I insisteixo, no poso en dubte les capacitats de ningú, però sembla que els nostres dirigents sí que menyspreen de forma repetitiva les capacitats, qualitats i formacions dels ciutadans d'Andorra. Per a ells no existeixen

bons professionals en el món jurídic, tributari, sanitari, turístic, etc, entre els nostres ciutadans.

Ja són molts els casos de sous desorbitats per assumir càrrecs de responsabilitat a l'administració pública i parapública i s'exclou als ciutadans andorrans de forma directa. I sincerament no tinc ganes d'entrar a detallar-los, és depriment.

El més preocupant de tot és la poca transparència del fet.

Com podem estimular als nostres joves a formar-se si veuen que la projecció professional al seu país és inexistent?

Com podem crear un bon clima laboral quan els treballadors veuen com les poques expectatives de creixement professionals sempre es veuen ofertes a estrangers i a uns sous desorbitats?

Com podem exigir esforços a la societat en temes de contenció econòmica i esforç per la recuperació econòmica si paguem sous fora de mercat a estrangers en feines que poden fer ciutadans andorrans?

Com podem estimular el consum intern, si mantenim els sous dels nostres ciutadans per sota dels 1.500 euros? Massa preguntes amb respostes decebedores.

Aquests dies pensava quines possibilitats tindran els nostres fills de tenir un futur professional al seu país si no existeixen possibilitats de promoció professional, si existeix discriminació en les condicions laborals en el moment de poder accedir a llocs de responsabilitat.

Puc arribar a acceptar que per temes molt concrets ens puguem recolzar en l'experiència d'algun estranger, però haurien de ser fets puntuals i acotats en el temps.

Si existeix desànim i frustració ho puc entendre.

Realment crec que ens cal una regulació que limiti aquest tipus de contractes, ja que no podem confiar amb el sentit comú dels nostres dirigents. ≡

*Consellera general d'SDP